

Motion till riksdagen 2008/09:Ju392

av Jan-Evert Rådström och Björn Hamilton (m)

Äldre vapen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att möjligheterna till godtagbar förvaring ska avgöra tillstånd för innehav av äldre vapen.

Motivering

Genom den vapenlag som riksdagen antog vid riksmötet 1999/2000 har det blivit allt svårare för hembygdsföreningar, museer och enskilda individer att få behålla sina äldre vapen. Vapen som inte längre har en funktionell förmåga men ett desto större kulturellt värde tvingas därför till inlämning då ansökan om vapenlicens inte medges. Släktklenoder från generationer försvinner ur familjers ägor samtidigt som vi riskerar att gå miste om en del av Sveriges historia då vapen från vår egen tid och bortemot 200 år bakåt inte längre kommer att finnas kvar eftersom vapenlagen kräver att samtliga vapen som inte uppfyller kraven som godkänt jakt- eller tävlingsvapen i praktiken måste förstöras.

Samtidigt har vapenlagen visat sig vara otydlig och därmed öppen för olika tolkningar och besked från fall till fall. Någon enhetlig linje för hur lagen skall tillämpas finns inte. En privat samlare i södra Sverige fick exempelvis i ett första steg licensansökan för två äldre vapen godkänd av polisen men när samma person tre år senare ansökte om licens för ytterligare två äldre vapen (Remington 1873 och Mauser 1896) avslogs ansökan. Något skäl till denna diskrepans angavs aldrig trots uttalad och upprepad fråga.

För exempelvis museer som Utmarksmuseet (ett jakt- och fiskemuseum) i norra Värmland, innebär vapenlagen också stort byråkratiskt krångel. Uppdragets natur att bevara en del av vårt kulturarv sätts även på spel då människor inte längre kan donera sina äldre vapen till museet på grund av att dessa inte längre anses vara värda att bevara åt dem som kommer efter oss eftersom

Fel! Okänt namn på

man måste göra alla historiska vapen obrukbara om man inte lyckas få en licens på dem. Historien blir inte ens ett minne.

Vapenlagen innebär även att den privata äganderätten riskerar att sättas ur spel när privat egendom de facto konfiskeras av staten. I ett fall konfiskerades exempelvis en äldre bössa från 1850 som varit obrukbar i åtskilliga år men som trots detta ansågs utgöra ett hot, vilket pekar på den allt mer orimliga riktning denna lag har tagit.

Givetvis skall det finnas tydliga restriktioner när det gäller handhavandet av äldre vapen och utfärdandet av vapenlicenser, men vapenlagen blir kontra-produktiv då den leder till en meningslös destruktion av både äldre vapen och vårt kulturarv samt en ökning av illegala vapen. Vi föreslår därför för regeringen att möjligheten till godtagbar förvaring bör vara avgörande för huruvida äldre vapen utan egentlig funktionell jaktförmåga enligt dagens regler i samlarsyfte skall få innehas och att samma princip skall gälla för innehavet av äldre vapen för museer och hembygdsföreningar.

Stockholm den 30 september 2008

Jan-Evert Rådhström (m)

Björn Hamilton (m)